

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553

Factors affected the dropping-out of Banphaeo Industrial and
Community Education College's Students. In school year 2010

วีระ ทองประสิทธิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553 จำนวน 128 คน ที่นักเรียนนักศึกษาออกกลางคัน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553 ทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้

ด้านที่ 1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษา ส่วนใหญ่มีปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันด้านตัวนักเรียนนักศึกษาเอง รองลงมาเป็นประเด็นที่มีผลการเรียนไม่น่าพึงพอใจหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และประเด็นการเรียนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ต้องการ

ด้านที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพครอบครัวของนักเรียนนักศึกษา ส่วนใหญ่พบว่าบิดามารดาผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันในการเรียนมากเกินไปเป็นปัจจัยสำคัญ รองลงมาได้แก่ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวมีน้อย และปัจจัยสภาพครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ครอบครัวมีฐานะยากจนต้องช่วยหารายได้เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน

ด้านที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพของสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครูมีการลงโทษหรือตำหนิตัวเด็กนักเรียนโดยขาดเหตุผล รองลงมาเป็นประเด็นที่วิทยาลัยมีกฎระเบียบข้อบังคับมากเกินไป และครูมีการสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย

ด้านที่ 4 ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกวิทยาลัยพบว่าปัจจัยที่เป็นประเด็นได้แก่ การเดินทางมาสถานศึกษาไม่สะดวก รองลงมาเป็นการคบเพื่อนต่างสถาบัน หรือมีเพื่อนที่ไม่ได้เรียน และมีที่พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา

*รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว

Abstract

The research was aimed mainly at studying the factors that could have affected the 128 students' dropping-out at Banphaeo Industrial and Community Education College in school year 2010. The researcher was determined 4 factors viz: factors about the student's individual, factors about students family, factors about the college and factors about the environment: and used percentage, average and standard deviation (S.D) to analyze the data.

The result of 4 factors studying the factors that could have affected students dropping-out at Banphaeo Industrial and Community Education College were as follows

1. Factors about students individual, the mostly affective. The others factors were the lower grade form standard and didn't study in the desire major.
2. Factors about students family. The main factor was the parents so severe about the learning. The other factors were the poor relationship in the broken home family and the financial problem in the family
3. Factors about the college: The main factors was the unreasonable punishment form teachers. The other factors were the strict rules of the college and less motivation in learning form the teachers.
4. Factors about the inside and outside environment. The main factors was the poor transportation, and the other were friends form other school or college, and the inappropriate environment at their residents.

Keywords : affected the dropping-out community education college's students

บทนำ

ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนั้นกำลังคนที่มีคุณภาพนับเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ขณะนี้ประเทศไทยกำลังดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ และถือว่าการอาชีวศึกษาเป็นส่วนสำคัญมากเพราะเป็นการพัฒนากำลังคนในระดับช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยีที่เป็นผู้สร้างผลผลิตต่างๆ ให้กับประเทศจึงถือได้ว่าคุณภาพของกำลังคนเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถในการแข่งขันอย่างแท้จริง

โดยรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ซึ่งได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุว่า "การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง" ประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุไว้ในมาตรา 32 บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็น 1 ใน

4 องค์การหลัก ในการจัดระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดหน้าที่ไว้ในมาตรา 34 ให้ “คณะกรรมการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติการส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ” (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546 : 3-4)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 ได้ระบุว่า “การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้” (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551 : 3)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 9 ได้ระบุว่าหลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการศึกษาตามหลักสูตรหลังจบมัธยมศึกษาตอนต้นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นการศึกษาตามหลักสูตรหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรปริญญาตรีสายปฏิบัติการ เป็นการศึกษาหลังจบหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยให้โอกาสบุคคลที่สำเร็จการศึกษา ในแต่ละระดับสามารถไปประกอบอาชีพและกลับมาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนคุณวุฒิได้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้ถือว่าประสบการณ์ในการทำงานหรือการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาต่อ ปริญญาตรีเทคโนโลยีสายปฏิบัติการ การจัดหลักสูตรระยะสั้นหรือหลักสูตรพิเศษสามารถจัดได้ตามความต้องการของผู้เรียนและสถานประกอบการเพื่อการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ

การจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากโดยเฉพาะการศึกษาด้านงานอาชีพหรืออาชีวศึกษา เพราะงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะฐานสมรรถนะที่มีประสิทธิภาพและตรงกับสาขางานอย่างมีคุณภาพ ในทางเศรษฐศาสตร์ถือว่า การจัดการศึกษาเป็นการลงทุนประเภทหนึ่ง เพราะผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนที่นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ เช่น ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เครื่องมือพิเศษ หรือฝึกทักษะเพิ่มเติมตามแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในส่วนของรัฐนั้นจำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านนี้เป็นจำนวนมากเช่นกัน ดังนั้นหากผู้เรียนศึกษาแล้วไม่สำเร็จการศึกษาโดยเฉพาะการออกกลางคันจะด้วยสาเหตุใดๆ ก็ตามจะทำให้เกิดผลเสียที่ตามมาอย่างมหาศาลและถือได้ว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา

นอกจากนี้การออกกลางคันของผู้เรียนจะเป็นการสร้างปัญหาให้กับประเทศชาติและส่งผลกระทบต่อความสูญเสียทางเศรษฐกิจ เกิดปัญหาทางสังคม การออกกลางคันทำให้นักเรียนเหล่านี้ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยเป็นแรงงานประเภทไร้ฝีมือ ทำให้มีรายได้ต่ำ ซึ่งจะส่งผลตามมากกระทบ

ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศด้วย นอกจากนี้ การออกกลางคันของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระยะวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังศึกษาค้นคว้า อยากลองอยากรู้สิ่งแปลกใหม่และต้องการสร้างปมเด่นในสังคม เมื่อออกมามักจะคบเพื่อนที่ไม่ค่อยดีนักกลุ่มออกกลางคันจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด อาชญากรรม เป็นต้น (พระณรงค์, 2526 : 5)

วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว เป็นสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจัดการเรียนการสอนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ในการจัดการเรียนการสอนนั้นประกอบไปด้วยหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ทั้งนี้วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้วมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อจัดการศึกษาที่มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในการพัฒนาเศรษฐกิจและให้บริการแก่สังคม

วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ได้รับนักเรียน นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษาเป็นจำนวนมากตามแผนการรับนักเรียนนักศึกษาที่ตั้งไว้ในแต่ละปี ซึ่งขณะเดียวกันพบว่ามียกเรียน นักศึกษาที่เข้าเรียนแล้วได้ออกจากการเรียนก่อนสำเร็จการศึกษาหรือออกกลางคันเป็นจำนวนมากเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากสถิติการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และออกกลางคันในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งงานทะเบียนได้จัดทำข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบดังนี้

แสดงจำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนและสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.

ปีการศึกษา ที่เข้าเรียน	จำนวน(คน)		ปีการศึกษา ที่จบ	จำนวน(คน)		ร้อยละ
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
2549	200	83	2551	66	52	41.69
2550	131	59	2552	60	40	52.63
2551	178	102	2553	80	72	54.28

แสดงจำนวนนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาและสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.

ปีการศึกษา ที่เข้าเรียน	จำนวน(คน)		ปีการศึกษา ที่จบ	จำนวน(คน)		ร้อยละ
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
2550	16	6	2551	14	6	90.90
2551	30	24	2552	20	21	75.92
2552	38	29	2553	29	28	85.07

แสดงจำนวนนักเรียนระดับ ปวช. ที่ออกกลางคันในปีการศึกษา 2553

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน		รวม	คิดเป็นร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง			
ปวช.1	58	17	75	58.60	75
ปวช.2	27	7	34	26.56	34
ปวช.3	19	-	19	14.84	19
รวม	104	24	128	100.00	128

แสดงจำนวนนักศึกษาาระดับชั้น ปวส. ที่ออกกลางคันในปีการศึกษา 2553

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน		คิดเป็นร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง		
ปวส.1	9	1	6.70	10
ปวส.2	-	-	-	-
รวม	9	1	6.70	10

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดมีจำนวนมาก ทั้งที่สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและสมัครใจอยากจะได้เรียน ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะเกิดความสูญเสียไปทางการศึกษา ปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ปัญหาสังคม ปัญหาครอบครัว ปัญหาต่อการพัฒนาประเทศที่จะเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ สังคม ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อผู้เรียน จึงมีความจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาอย่างแท้จริง เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษามาใช้

ในการวางแผนบริหารจัดการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้วต่อไป

1.2 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบของการวิจัยดังนี้

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่าแล้วลงทะเบียนเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว และออกกลางคันในปีการศึกษา 2553

นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าแล้วลงทะเบียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว และออกกลางคันในปีการ

ศึกษา 2553

การออกกลางคัน หมายถึง กรณีที่นักเรียน นักศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาของ วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว และลงทะเบียนแล้ว โดยเข้าศึกษาในระยะหนึ่งแล้วออกจากสถานศึกษา ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน หมายถึง องค์ประกอบหรือสภาพปัญหาต่างๆ ที่เป็นสาเหตุ หรือตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้นักเรียนนักศึกษา ต้องออกจากสถานศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาตาม หลักสูตร

ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับนักศึกษา หมายถึง ข้อสงสัยในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนทั้งทางตรง และทางอ้อมที่ทำให้ผู้เรียนออกกลางคัน

ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสภาพครอบครัว หมายถึง ข้อสงสัยในสิ่งที่เกี่ยวกับผู้ปกครองและ ครอบครัวของผู้เรียนที่ส่งผลให้ผู้เรียนต้องออก กลางคัน

ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา หมายถึง ข้อสงสัยในสิ่งที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการของ วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้วที่ส่งผลทำให้ผู้เรียน ต้องออกกลางคัน

ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ข้อสงสัยในสิ่งที่อยู่รอบตัวของผู้เรียนที่มีผลกระทบ ทำให้ผู้เรียนต้องออกกลางคัน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 สถานศึกษาได้ข้อมูลเป็นแนวทางใน การกำหนดนโยบาย และวางยุทธศาสตร์เพื่อหา แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลาง ค้นของนักเรียนนักศึกษา

1.3.2 สถานศึกษามีแนวทางในการบริหาร จัดการเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา

1.3.3 นักเรียนนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาน ศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 การกำหนดประชากรและกลุ่ม ตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ที่ออกกลาง ค้นในปีการศึกษา 2553

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นการคัดเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากร ที่ออกกลางคันทั้งหมดในปีการศึกษา 2553 ทั้ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 138 คน

ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง	
ปวช.1	58	17	75
ปวช.2	27	7	34
ปวช.3	19	0	19
ปวส.1	9	1	10
ปวส.2	0	0	0
รวม	113	25	138

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาข้อมูลรายละเอียดจากเอกสาร ทฤษฎี บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดเนื้อหาของเครื่องมือให้ครอบคลุมภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

- ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษา
- ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว
- ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา
- ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2.2.3 การตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องตามวิธีของไรวินลีย์และแฮมเบิลตัน (Rainelle and Hamilton, 1978 : 34-37 อ้างใน พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 117) โดยกำหนดคะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่ตรงกับขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

จากการวิเคราะห์หาค่า IOC ในการสอบถามที่มีค่าดัชนีสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ตรงตามเนื้อหา ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าเป็นแบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.82-1.00% ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่นำไปใช้เป็นเครื่องมือได้

5.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมที่เหมาะสม แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพอีกครั้ง ก่อนนำไปเก็บข้อมูล

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้พัฒนาเครื่องมือเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบระยะเวลาและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันโดยที่อยู่ในปัจจุบัน

ที่สามารถติดต่อได้ เพื่อจัดส่งเครื่องมือไปให้ตอบแบบสอบถาม

2.3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันประจำปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2554 จำนวน 138 ฉบับ โดยให้ส่งกลับมายังงานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ภายในเดือนธันวาคม 2554

2.3.3 ผู้วิจัยได้ประสานงานกับนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันแล้วมิได้ตอบรับส่งแบบสอบถามกลับมาเพื่อติดตามและส่งแบบสอบถามกลับไปให้ใหม่อีกครั้ง

2.3.4 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามมีจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.46

2.3.5 ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ

2.4 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ จากเอกสาร บทความ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) มีจำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นระบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ เพื่อวัดความคิดเห็นตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert technique) จำนวน 36 ข้อ ประกอบไปด้วยด้านต่างๆ จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษา
- 2) ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับครอบครัว
- 3) ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา
- 4) ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

โดยมีความหมายและการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยสาเหตุนั้นส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยสาเหตุนั้นส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยสาเหตุนั้นส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยสาเหตุนั้นส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยสาเหตุนั้นส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open ended questionnaire) จำนวน 5 ข้อ

2.5 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงพิจารณาความถูกต้องและสมบูรณ์โดยสรุปได้ดังนี้

2.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
หาค่าเฉลี่ยร้อยละ

2.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัย
สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา
วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation :
S.D)

2.5.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ
และแนวทางการแก้ไขวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ
ร้อยละและอภิปรายคำถามปลายเปิดตามที่ผู้ตอบ
แบบสอบถามเสนอมา

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัย
การอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553” ผู้วิจัย
ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่ม
เป้าหมาย แล้วจัดกระบวนการประมวลผลโดย
ทำให้ในเชิงปริมาณและคุณภาพ ในการวิเคราะห์

เนื้อหาจากการสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัย
ได้แยกประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบ
สอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการ
อาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553 วิเคราะห์ข้อมูล
ด้วยค่าเฉลี่ย () และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและ
แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ
นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการ
ศึกษา 2553 วิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาความถูก
ต้องสมบูรณ์ และสรุปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของ
ตารางในการอภิปรายตามข้อมูลที่ปรากฏท้าย
ตาราง

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	72	72.00
หญิง	28	28.00
รวม	100	100.00

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น
นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน
72 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเป็นเพศหญิงจำนวน

28 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
ทั้งหมด

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุการออกจากวิทยาลัย

สาเหตุที่ออก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับข่าวนักเรียนนักศึกษา	64	64.00
ปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสภาพครอบครัว	20	20.00
ปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสถานศึกษา	5	5.00
ปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	11	11.00
รวม	100	100.00

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ส่วนใหญ่มีสาเหตุปัจจัยที่ออกจากวิทยาลัยเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษา มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64 รองลงมาเป็นปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสภาพครอบครัวมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และมีปัจจัยปัญหาเกี่ยวกับสถานศึกษา มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันซึ่งพอจะสรุปแนวทางได้ดังนี้

1. ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษา

1.1 การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมจึงทำให้นักเรียนเป็นคนไม่ดี

1.2 ชอบไปกับเพื่อนที่ไม่คิดถึงเรื่องเรียน

1.3 เก็บรายวิชาที่เรียนตกไม่หมดจึงต้องลาหยุดพักการเรียน

1.4 ไม่มีความพร้อมที่จะเรียนต่อในสายอาชีพ

1.5 มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ถูกกล่าวหาว่าผู้ขายซึ่กัญชา จึงไม่อยากมาโรงเรียน

1.6 ไม่อยากเรียนต่อ

1.7 ชอบหนีเรียน

1.8 ผู้เรียนติดศูนย์(0) ขาดเรียน (ขร.) เลยไม่อยากมาเรียน

1.9 ครูผู้สอนเช็คให้ขาดเรียนบ่อย

1.10 ไม่อยากเรียนติดเพื่อนติดแฟน

1.11 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนนักเรียนในสถานที่เดียวกัน

2. ด้านเกี่ยวกับสภาพครอบครัว

2.1 ผู้ปกครองไม่มีคนช่วยทำงานเลยให้ช่วยทำงาน

2.2 ครอบครัวรับไม่ได้ที่ถูกติดยาจึงไม่ส่งให้เรียน

2.3 รายได้ผู้ปกครองไม่คงที่ เนื่องจากมีงานทำไม่ประจำ

2.4 ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา

2.5 บิดามารดาตามใจมากเกินไป

2.6 ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล ปล่อยปละละเลย

2.7 สภาพครอบครัวมีปัญหา

3. ด้านเกี่ยวกับสถานศึกษา

3.1 วิทยาลัยมีกฎระเบียบเคร่งครัดมากเกินไป

3.2 ไม่มีความเป็นอิสระ

3.3 งานทะเบียนให้บริการข้อมูลด้านผลการเรียนไม่ดีพอ

3.4 สถานศึกษามีอุปกรณ์เครื่องมือในการเรียนน้อยเกินไป

3.5 ไม่มีการบริการจัดหาอุปกรณ์มาให้บริการนักเรียนในช่วงกิจกรรม

3.6 สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมไม่ดีไม่สวยงาม

4. ด้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

4.1 สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวนักศึกษาทำให้เกิดการเบียดเบียน ยาเสพติด มีผลต่อการเรียนของนักศึกษา

4.2 วิทยาลัยมีทางออกได้หลายทาง

4.3 การเดินทางมาเรียนไม่สะดวก

4.4 มีความอับอายเพื่อนซึ่งล้อว่าติดยาเสพติด

4.5 ห้องสุขาในสถานศึกษาไม่สะอาด

4.6 มีสิ่งอับอายอยู่รอบๆ วิทยาลัย

4.7 แมลงวัน สุนัขมากเกินไป

4.8 สิ่งแวดล้อมไม่ดี

4.9 ดันไม้แน่นเกินไป

4.10 ชอบมีบุคคลภายนอกมาคอยอยู่หน้าวิทยาลัย

4. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553 ทำให้พบประเด็นที่น่าสนใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงนำผลในภาพรวมมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษา พบว่าการมีผลต่อการเรียนไม่น่าพึงพอใจหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เป็นปัญหามากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมหรือปรับบริบทของการเรียนวิชาชีพได้ และการให้ความสำคัญต่อการเรียนน้อยทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่สนใจเรียน ติดเพื่อนไม่เข้าเรียนตามตารางเรียนที่กำหนดจึงทำให้ผลการสอบต่ำกว่าเกณฑ์และออกจากการเรียนก่อนกำหนดในที่สุด

2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านเกี่ยวกับสภาพครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันเป็นกรณีที่บิดามารดา ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันในการเรียนมากเกินไป รองลงมาความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวมีน้อย สภาพครอบครัวแตกแยกหย่าร้าง และครอบครัวมีฐานะยากจน ต้องช่วยหารายได้ ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเยาวชนในวัยนี้ไม่ชอบการเข้มงวดหรือการบังคับให้อยู่ในกรอบมากเกินไป ทำให้ไม่อยากเรียนและความสัมพันธ์ใกล้ชิดของครอบครัวก็เป็นประเด็นปัญหาเช่นกันที่ทำให้ผู้เรียนขาดความอบอุ่น หรือบุคคลที่จะระบายความรู้สึก การขอคำปรึกษาหารือ ตลอดจนสภาพครอบครัวแตกแยกหย่าร้าง ก็เป็นประเด็นปัญหาเช่นกัน

3. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา ด้านเกี่ยวกับสถานศึกษา พบว่า ครูมีการลงโทษหรือตำหนิตัวนักเรียนโดยขาดเหตุผลมากที่สุด รองลงมาเป็นกรณีที่วิทยาลัยมีกฎระเบียบข้อบังคับมาก ครูมีการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูมีการสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย เครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องจักร วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอ และการ

จัดการดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพ ตามลำดับจากประเด็นปัญหาผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบายของการจัดการอาชีวศึกษา ด้วยงบประมาณที่มีข้อจำกัด และบุคลากรมีจำนวนค่อนข้างน้อยทำให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียน นักศึกษาไม่ทั่วถึง

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมพบว่า การเดินทางมาเรียนไม่สะดวก เป็นปัจจัยที่สำคัญรองลงมาเป็นการคบเพื่อนต่างสถานศึกษา หรือมีเพื่อนที่ไม่ได้เรียน มีที่พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ปฏิบัติตนเข้ากับเพื่อนในวิทยาลัยไม่ได้ และการจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยไม่เหมาะสม ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าสถานที่ตั้งของสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อความต้องการของผู้เรียนโดยเฉพาะระยะทางการเดินทางมาเรียน ที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมกับบริการจัดการศึกษาหรือไม่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีความสำคัญต่อความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว ปีการศึกษา 2553 สรุปเป็นข้อเสนอแนะระดับนโยบายและระดับการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการของอาชีวศึกษา ต้องกำหนดนโยบายในการรับนักเรียน นักศึกษาใหม่โดยมีการสอบคัดเลือกตามความถนัดของผู้เรียนก่อนเข้าเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรกำหนดนโยบายจกสรรทุนการศึกษาให้แก่

ผู้เรียนอย่างทั่วถึงโดยการสนับสนุนงบประมาณการหารายได้ระหว่างเรียนทุกสาขาวิชา

3. สำนักงานคณะกรรมการของอาชีวศึกษา จะต้องสนับสนุนงบประมาณด้านครุภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ อย่างเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดทำนโยบายการประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาอย่างทั่วถึง สร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

5. สถานศึกษาต้องพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรร่วมกันภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน

6. สถานศึกษาควรจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อช่วยเหลือดูแลผู้เรียนทุกด้าน ให้เกิดการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมเสริมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง

7. สถานศึกษาควรจัดครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง มีการประชุมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ปัญหาการออกกลางคันมีปัจจัยหลายอย่างในการจัดการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวมมีมากถึงร้อยละ 30 ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาให้กับสถานศึกษาในสังกัด ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรจะมีการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ศึกษาแนวทางการเชื่อมโยงรหัสวิชาการเรียน สายอาชีพกับหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกัน

3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมของครูบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. **แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)**. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2541.

กฤษณา ศักดิ์ศรี. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2550.

ธีรภูมิ บุญยโสภณ. **การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2542.

_____. **การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2536.

พระณรงค์ อติชาติ. **การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ**. สารนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.

ศิริชัย ชินะดังกูร. **ความสูญเปล่าทางการศึกษา: แนวคิดจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม**. เอกสารวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2546. (อัดสำเนา)

สมพร ชั่วสกุล และคณะ. **การศึกษาปัจจัยสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตตรวจราชการที่ 7 ปี การศึกษา 2553**. เอกสารลำดับที่ 16/2554 สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 10 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2554

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.

Coit, Butler F. **Instructional System Development for Vocational and Technical Training**. Englewood Cliff, New Jersey : Edneational Technology Publications Ine., 1972.

Finch, Curtis P. and Crunkilton, John R. **Curriculum Development in Vocational and Teehuieal Education : Planning ; Content, and Implementation**. Boston : Allyn and Bacon, Ine, 1979.